

DRWECA

Z DODATKAMI: „OPIEKUN MŁODZIEŻY“, „NASZ PRZYJACIEL“ i „ROLNIK“

„Drwęca” wychodzi 3 razy tygodniowo, we wtorek, czwartek i sobotę rano. —
Przedpłata wynosi dla abonentów miesięcznie z doręczeniem 1,20 zł.
Kwartalnie wynosi z doręczeniem 3,59 zł.

Przyjmuje się ogłoszenia do wszystkich gazet.

Druk i wydawnictwo „Spółka Wydawnicza” Sp. z o. odp. w Nowemście.

Cena ogłoszeń: Wiersz w wysokości 1 milimetra na stronie 6-linowej 15 gr.,
na stronie 3-linowej 50 gr., na 1 stronie 60 gr. — Ogłoszenia drobne: Napisowe
słowo (tłuste) 30 gr każde dalsze słowo 15 gr. Ogłoszenia zagran. 100%, więcej.

Numer telefonu: Nowemiasto 8.

Adres telegr.: „Spółka Wydawnicza” Nowemiasto-Pomorze.

ROK XV.

NOWEMIASTO-POMORZE, CZWARTEK, DNIA 19 GRUDNIA 1935

N — Nr. 150

Amnestja, ale nie pełna.

W tych dniach w obecnych ciałach ustawodawczych znajduje się sprawa amnestji. Amnestja oznacza tyle, co umorzenie dochodzeń sądowych lub darowanie kar bądź to w części bądź wszystkich. Mogą to być kary za przestępstwa pospolite czyli kryminalne albo, o co zwykle chodzi, przestępstwa polityczne. Te ostatnie w ogólnym pojęciu mają zgola inne znaczenie od przestępstw pospolitych — dla tego, że tu rozchodzi się o sprawę przekonania, o momenty ideowe. Pisał przecież nawet sanacyjny „Kurjer Poranny”:

„Jest rzeczą pewną, że wszelkie przejawy ucisku politycznego czy ideowego w Polsce osłabiają tężyźnię w walce ideowej. Nie powinno się zapominać o tem, że przed każdym człowiekiem, który oddał ideowej sprawie swą karierę i wolność, mimowoli każdy Polak, niezależnie od swego do tej sprawy stosunku, staje na baczność. Szczególnie taki, który sam dla idei ponosi ofiary. „Męczennicy idei” są uważani za najbardziej trudnych przeciwników w czasach każdego zbiorowiska polskiego, a ich tworzenie przez przesładowanie i ucisk jest najzłobniejszą dla reżimu metodą.

Zdaje nam się — że czas jest dopuścić do swobodnej walki ideowej i pozwolić działać w tym zakresie doborowi naturalnemu. Skuteczniej jest pokonać przeciwnika, niż wleć go pod krzyż, nad którym wzniesie się może aureola. Rezultaty dla społeczeństwa i kraju będą głębsze i zdrowsze, niż wyniki metody, przejętej z niepolitycznych systemów.”

Częstokroć takie przestępstwa mogą być nawet bardziej szkodliwe od zwykłych, jednak tych, którzy się ich dopuszczają, zalicza się do zupełnie innej kategorii winowajców, aniżeli przestępców kryminalnych. Amnestja względem przestępców politycznych uchodzi w opinii publicznej za pewnego rodzaju akt pojednania, wyciągnięcie ze strony czynników, władzę dzierżących, rękę do zgody w kierunku swych politycznych przeciwników. Ostatnio taki przykład na jak najszerzą skalę ujętej amnestji mamy w Grecji, gdzie wezwany do powrotu do kraju król oburzył amnestją tych, którzy wnieśli pożogę buntu przeciw jego ustanowieniu. Amnestją całkowitą objęty został nawet główny sprawca tej krwawej rewolucji, b. długoletni premier Venizelos. Rozmiarami amnestji mierzy się wielkość aktu pojednania. U nas słowo amnestja głośne jest już od długiego czasu. Spodziewano się jej już od przeszło rok temu. Dopiero jednak obecnie wypłynęła ona na porządek obrad Sejmu, a następnie pójdzie do Senatu.

Jeżeli chodzi znów o rozmiary obecnie przewidzianej ustawy amnestyjnej, to ma ona objąć około 40 tys. osób. Mimo to jednak nie jest ona pełna. Emigranci polityczni są z niej wyłączeni. Wprawdzie poseł Zaklika z Małopolski zajął stanowisko kompromisowe, wnosząc, ażeby przestępcom politycznym, ściganym listami gończymi, umożliwić skorzystanie z amnestji, wyznaczając termin, w którym mają się zgłosić celem odbycia kary, ale poseł Olszewski, adwokat z Mławy, który swego czasu należał podobno nawet do Stron Narod., ale następnie przeszedł do sanacji (a wiadomo, tacy renegaci są zazwyczaj „najgorliwsi”) oświadczył się przeciw rozszerzeniu amnestji na emigrantów politycznych, jak również przeciw zniesieniu Berezę Kartuskiej. Bardzo energicznie oświadczył się przeciw zniesieniu Berezę taksamo wicemarszałek Sejmu, Podolski, jak również przeciw amnestji dla emigrantów politycznych, powołując się przytem na osobę marsz. Piłsudskiego. Zaznaczył on, że zgon Marszałka zamknął pewną epokę w życiu Polski i dlatego nie możemy stwarzać nawet pozorów, że „chcemy likwidować uprzednią epokę ustawą amnestyjną. Nie możemy uważać za emigrantów politycznych tych kilku jednostek, które wyjechały zagranicę — bo nie chciały się spotkać z wyrokiem sądów ojczystych”.

Zazwyczaj majestat śmierci ma to do siebie, że łagodzi namiętność polityczną, skłania

poważnionych do zgody, budzi uczucia pojednania. P. Podolski zajął stanowisko zdecydowanie przeciwne. Również amnestja nie obejmuje zniesławień w druku. Przed posiedzeniem komisji Syndykat dziennikarzy warszawskich podjął interwencję w sprawie usunięcia z ustawy przepisu, wykluczającego amnestję w tej dziedzinie. Jednakże zabieg ten pozostał bezskuteczny, ponieważ na komisji nikt odpowiedniego wniosku nie zgłosił.

Poseł Szczepański z Warszawy zgłosił dalej rezolucję, domagającą się amnestji dla przebywających w obozach koncentracyjnych. Przew. Komisji, p. Podolski, oświadczył jednak, że sprawa ta nie wiąże się bezpośrednio z tematem, jednak poddał rezolucję pod głosowanie, którą znaczna większość atoli odrzuciła. Taksamo odrzucono sprawę amnestji dla emigrantów politycznych.

Jeżeli przeto amnestja jest pojęta jako akt pojednania, to w tym wypadku nie jest ona pełnym pojednaniem. Pozostają po niej jeszcze bardzo poważne zadry i jadra, które szerokie warstwy społeczeństwa będą nadal drażnić i jątrzyć. Pozostają bowiem poza jej nawiasem emigranci polityczni, pozostają przestępstwa prasowe, pozostaje Bereza. Ci, którzy pragną, aby w kraju po tylu, tylu skołataniach politycznych naprawdę zaistniało pełne uspokojenie, doznają tu przykrego rozczarowania.

40.000 więźniów

zwolnionych będzie na zasadzie amnestji.

Władze sądowe obliczyły, iż na mocy amnestji zwolnionych będzie z więzień na terenie całego kraju około 40.000 aresztantów. Poza tem umorzeniu ulegną wszystkie wyroki za przekroczenia administracyjne.

Towarzystwo opieki nad więźniami czyni obecnie starania, aby zwolnionym z więzień wydano bilety wolnej jazdy, uprawniające do odbycia podróży do miejsc zamieszkania.

Amnestja, a Bereza Kartuska.

Sprawa zlikwidowania Berezę Kartuskiej łącznie z amnestją została przez Komisję sejmową odrzucona. Sanacyjne wileńskie „Słowo” odróżnia wśród zesłanych do Berezę trzy grupy: a) endeków, b) separatystów, c) komunistów. Odnośnie do endeków pisze:

„Endecy nie są ani separatystami ani przeciwnikami samoistności państwa polskiego. Endecy, osadzeni w Berezie Kartuskiej, powinni być z niej wypuszczeni albo całkowicie na wolność albo przekazani sądom. Stosowanie praw wyjątkowych do przeciwników rządu i ustroju, nie będących wrogami państwa, jest niezmiernie niesprawiedliwione”.

Jest to głos rozsądny, ale czy właśnie dlatego znajdzie on posłuch?

W. Keyna zwolniony z Berezę.

Jeszcze 10 narodowców w Berezie.

W środek został zwolniony z Berezę p. Wincenty Keyna, działacz Stron Narod. w Białymstoku. Keyna przebywał w Berezie od 20 września i został zwolniony wskutek ciężkiego zapalenia gruczołów limfatycznych. W Berezie przebywa jeszcze 10 narodowców. Kilku z nich przebywa w izbie chorych.

Płk. Sławek chce spalić wszystkie akta BBWR.

„Reduta”, organ legionistów i peowiaków, protestuje przeciw poleceniu płk. Sławka spalenia archiwów BBWR. Pismo to twierdzi, że archiwa te należy zachować dla historyków, którzy będą kreślić obraz Polski w dobie rządów BBWR. I nam się zdaje, że te wszystkie akta BBWR, konieczne trzeba zachować, a nie palić. Z nich naprawdę mogłoby się społeczeństwo dużo ciekawych dowiedzieć rzeczy. Palenie ich mogłoby naprawdę wzbudzić podejrzenie, że akta te boją się światła dziennego. Nie — nie palić ich. Konieczne należy je zachować dla potomności.

Min. Beck w drodze do Genewy.

Min. Beck wyjechał do Genewy.

Oficerowie w stanie spoczynku połączyli się w jeden związek.

Ostatnio obradował pierwszy zjazd delegatów oficerów w stanie spoczynku, zorganizowany dotąd w 5 stowarzyszeń.

Zjazd otwarto w obecności gen. inicjatora S. Z. Rydza-Smigłego, ministra spraw wojsk. gen. Kasprzyckiego i innych. Przyjęto statut zjednoczonego związku i wybrano prezesem gen. Skierskiego.

Rozłam w partji p. Filipowicza

P. Filipowicz tworzy nową partję.

Warszawa, 15. 12. Agencja Pres donosi: B. ambasador Tytus Filipowicz po powrocie z objazdu prowincji do Warszawy ustąpił z wydawnictwa czasopisma „Nakazy Dnia”.

Powodem tego ustąpienia stała się seria artykułów w ostatnich numerach czasopisma, które ukazały się bez wiedzy p. Filipowicza i pozostają w sprzeczności z programem partji politycznej, jaką p. Filipowicz zamierza utworzyć.

B. ambasador Filipowicz ma zamiar stworzyć nową partję, która nie będzie wrogą ani wobec żydów ani wobec masonerii.

Członek Partji Pracy wicemarszałkiem Senatu.

Długie i żmudne głosowanie przy wyborze 10 komisji.

Warszawa. We czwartek o godz. 12,15 rozpoczęło się posiedzenie senatu, poświęcone wyłącznie dokonaniu wyborów nowego wicemarszałka oraz komisji.

Przy wyborze wicemarszałka na miejsce p. wojewody Switalskiego zgłoszono trzy kandydatury, a mianowicie sen. Petrarzycki zgłosił sen. Barańskiego, a sen. Sieroszewski sen. Bobrowskiego, a sen. Głowacki sen. Bnińskiego.

W pierwszym głosowaniu wzięło udział 87 senatorów, głosów ważnych oddano 81, bezwzględna zatem większość wynosiła 41. Sen. Bobrowski otrzymał 33 głosy, sen. Barański 26 głosy, sen. Bniński 22. Przyszło zatem do ściślejszego wyboru między senatorami Barańskim a Bobrowskim, w którym zwyciężył sen. Barański, członek Partji Pracy, otrzymując 46 głosów wobec 37-miu, które padły na sen. Bobrowskiego, pięć głosów znowu oddano nieważnych.

Przystąpiono zatem do wyboru komisji. Marsz. Prystor, pragnąc uniknąć uprawianego w sejmie wybierania na każdym posiedzeniu corażo nowej komisji dla napływających kolejno projektów ustawodawczych, postanowił dokonać od razu wyboru 10-ciu komisji, zaznaczył jednak, że wybór będzie obowiązywał tylko na okres sesji bieżącej. Przedstawił też proponowane przez siebie listy kandydatów do komisji budżetowej (25 członków), administracyjnej (20 członków), spraw zagranicznych (15 członków), wojskowej (10 członków), prawnej (20 członków), gospodarczo-skarbowej (20 członków), komunikacyjnej (10 członków), oświatowej (20 członków), opieki społecznej (10 członków) i regulaminowej (10 członków). Poszczególni senatorowie zgłosili jeszcze 30 dodatkowych kandydatów. Przystąpiono do mozolnego głosowania, po którego ukończeniu zarządzaono została dwugodzinna przerwa, aby móc obliczyć oddane kartki.

Zużyto na ten wybór kilka godzin czasu. Te żmudne wybory to już osobliwość nowego Sejmu i Senatu.

Pochwała dla masonów.

Organ sanacji pomorskiej, jak pisze pelpliński „Pielgrzym”, „Dzień Pomorski”, którego naczelnym redaktorem jest protestant, w niedzielnym numerze poświęcił bardzo wiele miejsca dwom gościom z Francji, którzy ostatnio bawili w Polsce, a mianowicie sen. Anatolowi de Monzie oraz pos. Gaston. Martinowi. W związku z ich przyjazdem prasa doniosła o naradach masonów, które odbywały się w Warszawie. Obydwaj wymienieni są znani we Francji jako wybitni masoni z loży „Wielkiego Wschodu”.

To specjalne wyróżnienie właśnie tych gości przez „Dzień Pomorski” ma także swoją wymowę. Gościliśmy już w Polsce wielu Francuzów, serdecznych naszych przyjaciół, ale jakoś nie znaleźli tyle serdeczności w „Dniu Pomorskim” co wymienieni.

Sp. Adam Piłsudski.

Warszawa. W poniedziałek przed godz. 8 rano zmarł w Warszawie śp. Adam Piłsudski, brat śp. Marszałka, senator R. P. i wiceprezydent miasta Wilna.

